

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ένας έπαίτης μεγαλοεπιχειρηματίας !

Ένα από τ' αστυνομικά διαστήματα του Λουδίνου κατεδίωξε προ ημερών σε 15 λίφων πρόσωπο, επί έταιρείω, κάποιον γέρο Έθραϊόν, επάνω στον όποιον, κατά την στιγμή της σύλληψής του, βρέθηκαν 200 λίρες !

Ο αστυνομικός που τον συνέλαβε ανέφερε ότι είχε ιδεί τον Έθραϊό αυτό, λίγη ώρα προτού τον συλλάβει, να παρακολουθεί, κτυπημένος άνευπατα, την τελετή των γάμων του γιου του. Μα πριν άξια τελείωση το μυστήριο, ο γέρος έσπευσε να βγή άπ' τη συναγωγή και, άφω μεταμορφώθηκε γρήγορα-γρήγορα σε κορυφίλλιαρο, πήγε και στάθηκε στην πόρτα, ζητώντας άπό τους προσκελιμένους τον όνομά του !

Ο καταδικασθείς Έθραϊός έπαίτης είνε πάλαιούτος.

Η ηλικία του γάμου

Κατά τον Ούγγρον επιστήμονα Κίρσοφ, ό όποιος ήσυχολήθι ειδικά μ' αυτό τό ζήτημα, γιά έναν καλό γάμο απαιτούνται οι έξής αναλογίαι ός πρός την ηλικία των δύο συζύγων: Άνδρας 25 έτών με γυναίκα 19, 35 με 21, 40 με 24 και 45 με 29.

Τά νύχια τών άνδρώνων.

Τό μέγεθος τών όνυγών του άνδρότερον ποικίλλει αναλόγως τών διαστάσεων. Οι όνυγές μας άνανεύονται καθολικώτερον ή μιν των μιστών διαστάσεων σε διάστημα 120 ημερών, ή τών σε διάστημα 125 ημερών και οι του μεγάλων σε διάστημα 130 ημερών. Τά νύχια όπως και τά μαύλια άναπτύσσονται περισσότερο τό καλύτερα παρά τό χειρόνα. Τά νύχια της δεξιής χειρός άναπτύσσονται κάπως γρηγορότερα άπό τό νύχια της άριστεράς, τό δε νύχι του μεγάλου διαστάτων άναπτύσσεται ταχύτερον άπό τά άλλα. Μέχρι της ηλικίας των 18 ετών τα νύχια του άνδρότερον άνανεύονται 186 φορές, κάθε διαστήμα ό έστί περίε 7-8 νύχια μήκους 2 μέτρων και 15 λόντων περίου. Άν δεν έθώματε τό νύχια μας σε διάστημα ένος έτους, τό μήκος του θα έφθανε τά 31 χιλιοστόμετρα. Στο Σιάμ, στο Άνάμ και στην Κοχινάνα επάσχον άνθρώποι με νύχια μήκους 40 έως 45 χιλιοστών του μέτρου !...

Άνατόλ Φράνς

αγαπά... Δεν βλέπετε τί γλυκά που τραγουδάει !
Ο Παύλος σε μία στιγμή γλυτόσμου άπό τά χέρια της κ' έκανε να φύγει, να σωθεί. Ένα τεράστιο όμοσ κίμα τον εκόλυσε κάτω...

Σαστισμένος, τρελλός άπό την τρομάρα του, έφραξε μιά ματιά φεικής τριγύφου του κ' έκανε να σιωπήθι. Η τρελλή τότε, πέφτοντας επάνω του τον άγκάλιασε παράφορα και του έλεπε με πικριμένη φωνή :
— Βλέπετε... Βλέπετε... ή θάλασσα δεν σ' άφίνει να φύγει !
Έβρινε κοντά της έπάνω στο βράχο, μη ξέροντας τί να κάνει. Έκείνη τον έσφιγγε δυνατά και τον φίλιωσε παράφορα :
— Αγαπημένε μου !... Αγαπημένε μου !... Ήδρες επί τέλους !

Σε μία στιγμή που είχε άλλού την προσοχή της, ό Παύλος έέφυγε άπ' τά χέρια της, πήδησε στο νερό κ' άρχισε να κολυμπάθι. Τά κίματα τον πέτασαν σε λίγο στη στεριά. Είχε γλυτόσμου !...
Η νέα έβρινε επάνω στο βράχο σαστισμένη, λυπημένη, συντριβμένη. Στραγονήθιζε :

— Μούφρες !... Αγαπημένε μου... Γιατί να μού φύγεις ;... Τό νερό όλο κ' άνέβαινε. Είχε φτάσει ως τά γόνατά της, ύστερα ως τό μέση της, μα δεν φαινόταν να την έβνοιάζε καθόλου.
— Πήδησε στο νερό !... Κολύμησε να γλυτώσεις, της φώναζε ό Παύλος ήπ' την άμμουδιά :

Μά εκείνη φαινόταν σαν να μην τον άκουγε. Στέκοταν εκεί σαν νεράιδα που ξεπρόβαλε άπ' τά κίματα... Καί τό νερό όλο κ' άνέβαινε, ως ποψάφες στο πηγούνι της, ως που τό σκέτασε όλόκληρη...
Ο Παύλος έφυγε ήπ' την άσρογαλιά τρωμαγμένος, συγκαταμένος βαθιά. Νόμισε πως είχε ιδεί κάποιο κακό όνειρο. Την ίδια μέρα άρόσθησε κ' έβρινε πως είχε στο κροβάτι. Όταν σηκώθηκε και βγήκε έξω, κανείς πειά δεν μιλώσε γιά την τρελλή κρή που είχε πει. Τήν είχαν ξεχάσει !...

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Συμβουλές γιά τους μνηστειμένους

Ο δασκτής Θωμάς Γράχαμ, ό όποιος είνε περίφημος στην Καλλιγραφία, γιατί κατορθώνει πάντα να συμφιλιώνη τά άνδρότερον στις άναρίθμητες δίκες διαζυγίων που εκδικάζει, έξέδωκε πρό ημερών ένα μικρό βιβλαράκι με διάφορες συμβουλές γιά τους μνηστειμένους.

Άπό τις συμβουλές αυτές, ή όποιες είνε πράγματι πολύ χαριτωμένες, μεταφέρουμε έδώ μερικές :

— Μην παντρεύεστε ποτε, άν δεν είστε σε ηλικία να καταλάβετε καλά ό,τι κάνετε. Η νέες που παντρεύονται στά δεκαέξι τους χρόνια, στα δεκαεφτά εγκαταλείπονται συχνά άπό τους συζύγους τών.

— Μην παίρνετε ποτε σύζυγον έναν άνδρα που σιχάινεται τους πατέρας. Οι άνθρώποι που σιχάινονται τά ζώα, είνε άνικανοί ν' άποτήσουν γιά τους άνθρώπους.

— Μην παίρνετε ποτε γιά σύζυγον έναν άνδρα άπλώς και μόνον γιατί είνε καλός χορευτής. Οι χορευτά έχουν τό μάλω τους στά πόδια και τό κεφάλι τους είνε άδειο.

— Μην παντρεύεστε ποτε έναν άνδρα, ό όποιος δεν διαβάσει την αθητική στήλη των εφημερίδων. Οι νέοι που δεν δείχνουν κανένα ενδιαφέρον γιά τά σπορ, δεν μπορούν ν' ενδιαφερόντου γιά τίποτε άλλο παρά μόνο γιά τον φατό τους. Είνε κακοί σύζυγοι.

Ο καφέ του Βίκτωρος Ούγκω

Ο Βίκτωρ Ούγκω, όπως και πολλοί άλλοι μεγάλοι ποιητά και συγγραφέι, ήταν μανιώδης καφεπότης. Τού άρεσε όμοσ ό καφές άποτίπος πάτος, χωρίς δηλαδή να είνε ανακατεμένος με σικάλη ή σταμά, όπως συνήθιζον να τον φτιάχνουν πολλοί.

Μία μέρα καθώς πλανιόταν σ' ένα από τά προάστεια του Παρισιού, του ήρθι ή σκέψη να πη έναν καφέ. Μήπως λοιπόν σ' ένα άπό τά συνοικιακά μικρομάγαζα — τα όποια είνε συγχρόνως και καφενεία και ταβέρνες και μπαζιλίκια — καί ζήτησε να του δώσουν σικάλη. Ο καταστηματάχης του έδωσε μιά όκά, μα ό Βίκτωρ Ούγκω δεν άρέστησε σ' αυτή, ζήτησε κ' άλλα, ζήτησε να του δώσουν όλη τη σικάλη που ήλπιχε μέσα στο μαγαζί.

Όταν του την έδωσαν, φώτισε τον καταστηματάχην :

— Άυτό είνε πράγματι όλη ή σικάλη που έχετε στο μαγαζί σας ;

— Μάλιστα, κύριε ! του απάντησε εκείνος.

— Όραία ! ελε τό ποιητής. Καί τώρα, φτιάξτε μου έναν καλό καφέ !...

Τά οιαγρέττα του Άνατόλ Φράνς

Ο Άνατόλ Φράνς κάπνιζε κ' έξαιρετική ειχαρίστησι ειδικά οιαγρέττα από ειγάλυπτο, τά όποια του είχαν συστήσει οι γιατροί, γιατί τί υπέρφερε άπό όσμία. Σχετικώς διηγήτο ό ίδιος τό έξής χαριτωμένο άνέκδοτο :

Πρό έτών διήμερο σε κάποιο ξενοδοχείο της Νίκαιας, όπου παυθόμυ. Ύστερα από λίγες ημέρες μετά την εγκατάστασι του σ' αυτό, ένα πρού, ό ξενοδόχος παρουσιάστηκε μπροστά του και, γενναίως στενωχώμα, του έλεπε :

— Ξέρω ποιές έποχρώσεις μού επιβάλλει ή διαμονή στο ξενοδοχείο μου ένος ενδόξου άνθρώπου σαν και σας... Προσπάθησα λοιπόν να την καταστήσω όσο τό δυνατόν πιο εύχάριστη και άνετη...
— Καί τό κατορθώσατε ! τον διέκρινε ό Φράνς χαμογελώντας.

— Όχι, κύριε, ήπ' ! φώναζε ό ξενοδόχος. Μés σ' ό ξενοδοχείο, μερες τώρα, επικρατεί μία μωροψία άντιόσθη, ή όποια άσφαλώς θα σας ένοχλή πολύ... Στην άρχή υπέθεσα πως προήγατο από την αικογένεια των Άμερικανών που ήνευ πάνω άπό τό διαμερίσμα σας και γι' αυτό τους έδωσα... Μα και ήταν έρρωμα, ειδα ότι ή μωροψία έξακολούθησε. Τότε υπέθεσα ότι προέχεται από τους Άγγλους που καθόντουσαν δίπλα στο διαμερίσμα σας και τους παρεκάλισα κ' αιώσις να φύγουν... Μα τίποτε, σεβαστεί μου διάδασκαλε. Η άντιόσθη αυτή βρομα δεν ένοσει να διαλυθι...
Μά έξαμα, καθώς μιλωύσε ό ξενοδόχος, άνένεινεσθε βαθιά.

— Περιεργό ! ελε τότε. Εδώ κολύβως μυρίζει πιο πολύ.

Τότε ό Φράνς του έξήγησε γενναίως :

— Θα είνε χωρίς άλλο ή μωροψία που έχουν τα ταγάρια μου. Έβρινε, γίνονται από ειγάλυπτο...

— Ναί... όχι... ναί... Έκανε ό ξενοδόχος που τά είχε χάσει. Αυτό είνε βέβαια... Μα τί περιφημη μωροψία !... Όλο τό ξενοδοχείο μωροβολάει άπ' αυτή !...

